

hele resten af banden går ind for ØMU'en, for så bliver det en underlødige og overfladisk agitation.

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Jeg synes, hr. Frank Dahlgaard og hr. Thulesen Dahl får det til at fremstå, som om der ikke allerede i forvejen foregår en lødige og saglig debat, men naturligvis også en debat på politiske synspunkter. Og jeg vil altså hævde, at det her »on the bottom of the line« er en politisk stillingtagen, og jeg mener også, at man kan tillade sig at sige, at borgerne jo har valgt de 179 medlemmer af Folketinget, og at vi derfor naturligvis har en forpligtelse til at sætte os ind i disse rapporter og på den baggrund tage stilling til, hvad vi mener som politikere og som politiske partier, og så formidle den viden videre til borgerne.

Elisabeth Arnold (RV):

Den danske stilling til det økonomiske og monetære samarbejde kan kun ændres ved en folkeafstemning, og Det Radikale Venstre vil fastholde, at der skal være en grundig og seriøs debat om ØMU'en, før befolkningen spørges.

Den debat er ganske vist lidt svær at vække uden udsigten til en snarlig folkeafstemning, men det er min vurdering, at hvis der er udsigt til en folkeafstemning, vil debatten også blusse op.

Den vil også komme i forbindelse med det kommende europaparlamentsvalg, for her deltager alle, selv de organisationer, der ikke har tradition for at stille op til folketingsvalgene.

Det er væsentligt at slå fast, at vi i øjeblikket står uden for Den Økonomiske og Monetære Union. Danmark står altså udenfor, og der er ikke taget nogen beslutning om at deltage, og det er Danmarks egen sag at sætte tidsplanen for, hvornår det eventuelt skal ske.

Den løbende diskussion følger jo. Der er masser af avisdebatter, og der er masser af foreninger, der holder møder om ØMU'en, og alle vi, der beskæftiger os med europapolitik herinde, bliver jævnlig bedt om at bidrage til artikelsier og bidrage med skriftlige indlæg i debatten, og der er også her i Folketingssalen afholdt utrolig mange diskussioner om ØMU'en, men desværre må man sige, at det er ikke nogle debatter, der trækker fulde huse.

Folketingets EU-Oplysning har materiale til rådighed, og der er oplysningspenge til forskel-

lige organisationer, som alle søger på samme vilkår, og der er økonomiske oversigter og ØMU-pjecer fra ministerierne osv.

I øvrigt har vi en anden fordel, og det er jo, at ØMU'en faktisk fungerer i øjeblikket, idet den er sat i gang og er 4 måneder gammel.

Nogle synes, det er lidt let og lidt billigt, at Danmark bare fra sidelinjen kan betragte, hvordan dette samarbejde udvikler sig, men det er under alle omstændigheder en situation, som er praktisk for os, fordi vi jo med egne øjne kan se, hvordan det udvikler sig.

Vi har altså skoleeksemplet lige uden for vores egen dør, hvor vi kan se, hvordan det går for de lande, der er med i euroen. Hvordan det går, når man er udenfor, kan vi se på vores egen situation, for vi * er jo udenfor.

Og enhver kan følge med i den daglige politiske debat og i den daglige økonomiske udvikling.

Der mangler altså ikke muligheder for at deltage i debatten, og der mangler ikke muligheder for at få materiale, og der er sat penge af både på det ene og på det andet ministeriums budget til oplysningsmateriale.

Men hele diskussionen er jo gennemsyret af, om man er for eller imod EU eller i det hele taget for eller imod integration i Europa, og de beslutningsforslag, der er til behandling her i dag, lægger jo op til, at man kan nå en objektiv og fuldstændig sandhed om ØMU'en, men det er altså ikke muligt ifølge min vurdering. Det afhænger fuldstændig af ens udgangspunkt, og det afhænger af, hvordan man i det hele taget stiller sig til europæisk integration.

En undersøgelse vil ikke komme frem til konklusioner, der passer til alle danskere. Det afhænger af, hvilket udgangspunkt man har. Det er et politisk valg, og jeg synes, forslagsstillerne i nogen grad undervurderer vælgernes egen dømmekraft.

Om beslutningsforslag nr. B 106 om udarbejdelse af en uvildig kommissionsrapport vil jeg sige, at det er båret af en dyb mistillid til embedsværket, for det, der kommer derfra, er bestilt arbejde, bliver der stort set sagt, og man kan aldrig nogen sinde komme frem til noget ordentligt, når man kommer med det udgangspunkt, at man er positiv, for så kan man ikke også være objektiv. Men det er jo lidt komisk, når man så i bemærkningerne til forslaget selv opstiller en række spørgsmål, som i udgangspunktet starter i den anden lejr, f.eks. om »risici ved, at enkelte eller flere medlemslande mang-